

Første næstformand (Svend Auken):
Finansministeren vil få meddelelse om denne beslutning.

Den næste sag på dagsordenen var:

49) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 85:

Forslag til folketingsbeslutning om at pålægge regeringen at meddele EU, at Danmark fastholder mellemhandleransvar inden for produktansvarsreglerne, idet disse regler dog fremover vil bygge på det i retspraksis udviklede mellemhandleransvar.

Af Morten Messerschmidt (DF) m.fl.
(Fremsat 2/3 2006. Første behandling 21/4 2006. Betænkning 23/5 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Morten Messerschmidt (DF):

Tidligere i dag behandlede vi et lovforslag fra Justitsministeriet om at forringe de danske produktansvarsregler. Det er en helt klar forringelse af det sæt retsregler, som vi indtil videre har haft de sidste mere end 10 år, hvor forbrugerne, hvis de køber et produkt, som forvolder skade på andre produkter eller personer, via en meget let rettergang ved danske domstole kan få erstatning for de skader, der er forvoldt.

Den retsstilling har regeringen ønsket at forringe – den har måske ikke ønsket det, men den har gjort det med et flertal her i Folketinget, fordi EF-Domstolen har krævet det. Det er en fuldstændig fejlagtig måde at tænke europæisk politik på, når det overordnede grundaksiom er, at landene skal ensrettes, skal tordnes sammen til en bestemt masse, og når man ikke vil tillade, at nogen lande på så centrale områder som forbrugersikkerhed, miljø og sundhed går foran.

Kl. 14.55

Så sent som i sidste uge fremlagde regeringen en lang opgørelse, der skulle bevise, at EU skam overhovedet ikke forringer de danske standarder. Det her er et klokkeklart eksempel på, at det er løgn. Så sent som i dag har vi set, hvordan EU

har vedtaget en ny lovgivning, som skal tillade langt mere nitrit og nitrat i danske fødevarer. Vi har set, hvordan man i dag i Folketinget har vedtaget en forringelse af de danske forbrugerregler. Og det er ganske enkelt skandaløst, at det indre marked skal gå foran danske forbrugersyn, foran danske sundhedshensyn og foran danske miljøhensyn, det er der ganske enkelt ikke nogen fornuft i.

Derfor har Dansk Folkeparti stillet og insistet på det her forslag, og jeg synes, at det er godt, at Folketinget her lidt senere efter lidt betænkningstid og efter at have forringet forbrugerreglerne får chancen for at gøre det godt igen. For sagen er jo, at vi rent faktisk, indtil EU's direktiv trådte i kraft, havde forbrugerregler, havde produktansvarsregler, mellemhandleransvarsregler, som var bedre end dem, vi nu får.

Der er ingen saglig argumentation overhovedet for, at vi skal tvinges til at forringe vores forbrugersikkerhed, og jeg vil stærkt appellere til Folketingets medlemmer om at revidere den beslutning, man traf for et par timer siden. Det har man faktisk mulighed for nu.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 20 (DF og EL) stemte for, 88 (V, S, KF, RV og SF) imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

50) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 7:

Forslag til folketingsbeslutning om afskaffelse af kontanthjælpsloftet, af den nedsatte ydelse til ægtefæller på kontanthjælp og af den nedsatte ydelse til unge under 25 år.

Af Jørgen Arbo-Bæhr (EL) m.fl.
(Fremsat 11/10 2005. Første behandling 15/12 2005. Betænkning 26/4 2006).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Under afslutningsdebatten i går var det jo meget kendetegnende, hvordan alle partier i Folketinget – på hver deres måde ganske vist – udtrykte omsorg for nogle af samfundets svageste, nogle af samfundets dårligst stillede, så det nærmest drev ned ad væggene.

I dag skal vi så tage stilling til et beslutningsforslag, som i al sin enkelthed går ud på at rette op på den økonomiske situation for nogle af de mennesker i det her land, som virkelig lider under økonomisk fattigdom, nemlig kontant-hjælpsmodtagere, som ikke er i stand til at få et arbejde af den ene eller den anden grund, mest fordi der ikke er arbejde nok, og som bliver sat på nedsatte ydelser i forskellig grad. Det handler om nogle, som bliver ramt af kontanthjælpsloftet; det handler om nogle ægtepar, som bliver ramt af den særlige nedskæring, der sker over for ægtepar på kontanthjælp; og det handler om de unge under 25 år, som ikke er i stand til at få tilstrækkelige kvalifikationer til at komme ud på arbejdsmarkedet. De grupper bliver ramt af nedsatte ydelser, der ligger under et niveau, der kan være acceptabelt i Danmark.

Når det kommer til stykket, viser det her forslag, at når det handler om handling til gavn for de dårligst stillede, så skilles vandene i det her Folketing, så skilles vandene på flere måder.

Vi har den borgerlige fløj, flertalsregeringen med V, K og O, som bare siger: Ærgerligt, ærgerligt, ærgerligt, det kan vi ikke gøre noget ved, det er vigtigt, at vi har de nedsatte ydelser, uanset hvor meget folk lider af fattigdom.

Så har vi også, og al respekt for det, Socialdemokraterne og De Radikale, som jo både under førstebehandlingen og i deres betænkning har udtrykt en stor forståelse for de mennesker, det drejer sig om, og for det her forslag. Så vel Socialdemokraterne som De Radikale går ind for en afskaffelse af kontanthjælpsloftet. De kan bare ikke gøre det. Og hvorfor kan de ikke det? Fordi de er bundet i et forlig, er de. Det er jo sådan den der specielle Christiansborglogik, som en gang imellem kan slå en. Det skal jeg ikke stå og bebrejde Socialdemokraterne og De Radikale, at de er.

Kl. 15.00

Jeg vil bare i den forbindelse sige til Socialdemokraterne og De Radikale, at det kan være, at man skal lære af historien; det kan være, at man skal lære at være meget, meget forsigtig med at

binde sig til Venstre, De Konservative og Dansk Folkeparti i et spørgsmål om at skære ned for de dårligst stillede og skære ned på velfærden. Det kan være, at man måske skulle skrive sig det bag øret i forbindelse med de igangværende velfærdsforhandlinger.

Jeg kan heller ikke lade være med så også at sige til vennerne i Socialdemokraterne og De Radikale: Det her forslag har tre elementer. Jeg synes, at det måske er lidt slående og måske bør mane til eftertænkning, at de overhovedet ikke har beskæftiget sig med det ene af elementerne, det er behændigt sprunget over i deres betænkningbidrag, nemlig det element, der handler om den nedsatte ydelse for ægtefæller på kontanthjælp. Jeg kunne egentlig godt tænke mig at vide, hvad Socialdemokraterne og De Radikale egentlig mener om det spørgsmål.

Til sidst vil jeg nævne spørgsmålet om den særlige nedsatte ungedyelse, for den har Socialdemokraterne og Radikale faktisk forholdt sig til. Det, de skriver i deres betænkningbidrag, er: Her er der tale om en indsats, som rent faktisk virker. Efter at ungeindsatsen blev gennemført, kan man konstatere, at Danmark har udmærket sig ved at have en af de laveste ungdomsarbejdsledelsesprocenter i Europa.

Problemet er, at det ikke er rigtigt. Nu skal jeg nok lade være med at prøve at gå statsministeren i bedene og begynde at slynge om mig med mange tal. Jeg vil bare sige til Socialdemokraterne og Radikale, at hvis vi ser på udviklingen i ungdomsarbejdsledelsen, så er problemet simpelt hen, at den, efter at indsatsen fik effekt i 2003, altså er faldet for den berørte gruppe med 12 pct. – det lyder af meget – mens arbejdsløsheden som helhed, altså for alle grupper, er faldet med 18 pct., altså halvanden gang så meget.

Hvis det betyder, at noget virker, så er der et eller andet, som jeg er gået glip af under min skolegang, det kunne være, at jeg skulle have en test. Jeg tror ikke desto mindre, at det kunne være, at Socialdemokraterne og Radikale skulle lære, at bare fordi beskæftigelsesministeren går rundt og siger, at det virker, så er det ikke altid sikkert, at det er rigtigt.

Derfor kan jeg godt være lidt skuffet over, at vi ikke får mere opbakning til det her forslag, end vi har fået. Vi har fået opbakning fra SF, og al respekt for det, det er jo rart at vide, at man har nogen at holde sig til. Jeg håber også, at vi på længere sigt kan få Socialdemokraterne og De Radikale med over på den rigtige side af strengen.

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Arbo-Bæhr. Hr. Ole Sohn som ordfører.

Ole Sohn (SF):

Jeg vil godt lige indlede med en enkelt bemærkning til hr. Jørgen Arbo-Bæhr, som refererede, at Det Radikale Venstre og Socialdemokratiet ikke har nogen muligheder for at støtte forslaget.

Det er ikke helt korrekt. Nu skal jeg selvfølgelig ikke forsvare dem, men det er klart, at de er bundet af et forlig, som betyder, at de ikke sådan umiddelbart kan stemme for et fornuftigt forslag fra Enhedslisten om at fjerne kontanthjælpsloftet for de allersvageste i samfundet. Men de kan jo gøre på samme måde, som de har gjort omkring SU og ungedagpenge, hvor de stillede som et ultimatum i forhandlingerne om velfærdsreformerne, at de ikke medvirkede til nedskæringer i SU og nedskæringer af dagpenge. De kan så også tage spørgsmålet om kontanthjælpsloftet og sige, at de allerdårligst stillede, de, som er allermost pressede i samfundet, ikke fortsat skal kanøflæs; de kan gøre det til et krav i velfærdsforhandlingerne, at kontanthjælpsloftet bliver fjernet, og det skal være min opfordring til Socialdemokratiet og Det Radikale Venstre, at de lægger sig i selen med hensyn til det.

Det bedste ville selvfølgelig være, at de træder ud af forhandlingerne – og der er jo stadig væk håb om, at de er så fornuftige – sådan at vi kan skabe en samlet front mod det borgerlige Danmark. Men bevæger de sig længere ind i forhandlingerne, så må et minimumskrav i hvert fald være, at de stiller et ultimativt krav om fjernelse af kontanthjælpsloftet. Det Radikale Venstre og Socialdemokraterne, som endelig glædeligvis har erkendt, at det var en fejl, at de indgik den oprindelige aftale med den borgerlige regering, skylder ikke mindst de berørte familier at gøre det til et ultimativt krav, at det skal fjernes.

Kl. 15.05

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslaget til folketingsbeslutning forkastedes, idet 10 (SF og EL) stemte for, 101 (V, S, DF, KF og RV) imod.

Formanden:

Jeg nævnte i morges, at når vi nåede hertil i forhandlingerne, ville jeg foretage en vurdering af, hvornår vi bliver færdige. Hvis ellers vi holder samme kadence, ser det ud til, at vi kan blive færdige, uden at vi skal tage tirsdag med.

Den næste sag på dagsordenen var:

51) Anden (sidste) behandling af beslutningsforslag nr. B 116:**Forslag til folketingsbeslutning om tillæg til den nedsatte kontanthjælp til unge under 25 år med psykiske lidelser.**

Af Thomas Adelskov (S), Elisabeth Geday (RV), Anne Baastrup (SF) og Jørgen Arbo-Bæhr (EL). (Fremsat 5/4 2006. Første behandling 9/5 2006. Betænkning 17/5 2006).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Ændringsforslagene sattes først til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1-3 vedtoges uden afstemning.

Forslaget som helhed sattes herefter til forhandling.

Forhandling**Thomas Adelskov (S):**

I efteråret lovede statsministeren, at man ville gøre en indsats og hjælpe unge psykisk syge på kontanthjælp ved at give dem et særligt tilskud. Konservative ordførere førte sig frem i pressen og blærede sig over en konservativ sejr, hvor man nu ville sikre unge psykisk syge under 25 år et ekstra økonomisk tillæg, så de havde et ordentligt forsørgelsesgrundlag og kunne have ro og tid til at gennemføre deres behandling og ikke skulle slås med økonomiske problemer.